

2. Skifteparsell ② - "Tongegården" (Tongestøa/"Tillastykket").

a) K.H. må ha ervervet parsellen sansynligvis i 1880-årene - siden han kunne feste bort "et meg tilhørende uskyldsatt stykke på Fesøen" i 1889. Parsellen (sammen med parsell ①) ble festet bort som gårdsbruk med bygninger etc. - med bruksrett i "Udmarken" for bruket kreaturer og torvuttak. (denne "Udmarken" var parsell ④ eller "midtstykket / hovedtinget", som K.H. nyttet som felles utmark for sine festebruk i nord og sør på øyen - med tinglyste passeringsretter over naboeiendommene, iflg. jordskiftekjennelsen 1866-68.)

b) Nåv. eierforhold:

Både parsell ① og ② er opprinnelig kjøpt fra Soltveit-brukene på "fastlandet" (ca 1860-årene) - og senere solgt til H. Ingen har helle senere benektet hans eiendomsrett til "stykket"(-ene), som tror ønske om avhending ennå ikke har latt seg ordne da hjemmelsdokument ikke har latt seg fremskaffe tidligere. Så langt arvingene kjenner til er parsell ② fortsatt H's eiendom. Forøvrig som angitt under 1c.

bevis:

festeseddel av 1889, kjøpekontrakt av 1917 og registreringsforretning av 1944 (som angitt under 1c).

3. Skifteparsell ④ - "Midtstykket" ("den felles udmark").

a) K.H. hadde alt kjøpt hele parsellen i 1866 - dvs. både Soltveit og Strømmes gårdsandel (iflg. "skyldforholdet" ca 7/8 - 1/8 areal). Parsellen ble ikke fysisisk delt ved jordskiftet 1866-68 (dvs. gårds-grensedelingen innen parsellen ikke foretatt).

påstand:

Man må kunne anta at K.H. i første omgang ikke hadde direkte behov for deling, da han tydeligvis hadde planer om å nytte området som felles utmark for sine fremtidige festebruk (som han var i ferd med å kjøpe opp både i nord og sør på øyen, dvs. både innen Soltveit og Strømme gård. (NB: Nabobrukene 14/28 og Strømme-parsellene l.nr. 717, 719, 722 og 723 - senere bl.a. 153/1-2 og 154/12, fikk ingen bruksrett i denne utmarken).

bevis:

Jordskifteprotokollen av 1866-68 (dok. 1), samt skylddelingsforretningene av 1921 for 154/10, 11 og 12 (dok. 3) - hvor H's står oppført som eier.

Strømme-gårdens 1/8 andel i parsellen (l.nr. 724 eller del av 154/8) ble ved skylddelingene og overdragelsene i 1921 ideelt delt mellom K.H.'s 2 opprinnelige festebruk i sør - nemlig 154 (nå 93)/10 og 11. Begge de utskilte brukene ble derved adskilt fra sin utmarksdel (se kart) - som nå ble eiendes andeler i brukene (dvs. 1/2 724 på hver).

påstand:

Verken angivelse av bruksdelingen eller grensene mot Soltveits utmarksdel ble berørt i forretningen (som benevner 10 og 11 som parsellen, ikke -ene) - og hjemmelshaverne på Soltveit "var unødvendig at varsle"..... Dette må forstås som at man derved fikk "lovlig" hjemlet den rett de tidligere hadde hatt i utmarken, uten at man tok opp det konkrete grensespørsmål. Selv om ikke dette ble gjort (og gårdsgrensen derved fastlagt) tyder de 2 eksisterende ruiner etter utløer i "fellesarealet" på at brukerne/festerne av 10 og 11 allikevel i praksis har foretatt en teigdeling parallelt de øvrige parsellgrenser - som iht. skyldandelen (1/8) plasserer utløene i den sansynlige gårdsgrenselinjen. (At gården Soltveit og Strømme "byttet" øyhalvdeler, er en annen og uforklarlig (?) sak fra gammelt av

bevis:

Skylddelingsforretningene for 154/10 og 11 i 1921 (dok. 3), samt lovanvendelsen. (sk.d.l.§ 5,8,14..., tng.l.l.§ 3., + j.sk.l.

- c) Skjøtemerknaden på 154/12 (opprettet i 1921, tinglyst først i 1947) anses "tvilsom" og muligens også ulovlig (skjøte ikke underskrevet og vitterlighetsvitner mangler), og kan ikke aksepteres som sansynlig "med på kjøpet" slik Lerøens' tolker den (kfr. Lerøens brev 9.8.78).

påstand:

Intil jordskifteretten betemmer noe annet, avvises dokumentet som grunnlag for deling av utmarken (4), både vedr. 10, 11 og 12. (NB: Nærmere begrunnelse vil bli gitt i retten).

bevis:

Skøyte for 154/12 samt gr.bok-blader for 10, 11 og 12, hvor særlig skjøtetolkningen på side 150: ".... som eies sammen med brnr. 10 og 11....." synes "innskuddt" etterpå (plassmangel) samt lovanvendelsen. (tng.l.l. § 3,17...)
(NB: Tolkning og lovlighet ønskes tatt opp i retten).

- d) Skylddeling og utskilling av 93/22 i 1951 - fra br.nr. 10 og 11, men med største arealdel inne i Soltveits utmark iflg. grensebeskrivelsen - må være skjedd på misforstått grunnlag iflg. ovennevnte (3c). Dette "forskudd" på 10 og 11's "tilleggsrett" i Soltveits utmarksdel